

Kr. Den tredie Side i Udvalget forholdt sig fremdeles passiv.

Uagtet Forholdene saaledes syntes lidet lovende, ansaa vi dog den Fællesudvalget grundlovsmaessig anviste Opgave for at være af en saadan Betydning, at intet loyalt Middel burde forsjømmes, for mulig at bringe den til en tilfredsstillende Løsning. Vi stillede derfor i det nævnte Møde, den 12te Juli, Forslag om, at Udvalget skulde tilstille Krigsministeren de fremsatte Indbringingsforslag og anmode ham om en Konference. Det var vor Forventning, at der efter en saadan Forhandling med Regjeringen vilde have aabnet sig Udsigt til fornøiede Overveielser i Udvalget om Sagen; men til vor Forundring forkastede Flertallet vort Forslag, hvorefter det besluttede at tilstille Ministeren den i dets Betænkning ansøgte Skrivelse, paa hvilket der meget forstaaelig blev givet det der ansøgte Svar.

Det er imidlertid nu oplyst, (Folkethingssiden, Sp. 7523), at private Forhandlinger mellem Flertallets Medlemmer „hastig og bestemt bleve optagne i det Dieblit, Medsættelsen af Fællesudvalget var bleven besluttet, og at det i Løbet af 3 Dage lykkedes at tilveiebringe det Grundlag for en Ordning“, som er neblagt i det Lovforslag, der den 15de Juli blev indbragt i Folkethinget af 6 af Udvalgets Medlemmer. Det er altsaa i dette hemmelige Udvalg, at den egentlige Forhandling er foregaaet, og den sælles Forhandling, der samtidig førtes i selve Udvalget maatte derfor blive et tomt Skin, hvis formelle Fortsættelse ikke havde anden Betydning end at give de hemmelige Underhandlinger Tid til at naae deres endelige Afslutning. Det Lovforslag, hvorefter Flertallet i Fællesudvalget privat havde samlet sig, er hverken meddelt i Fællesudvalget eller forhandlet der. Vi have systematisk været holdte i Ubejendiskab dermed og været affaarne fra enhver Indflydelse paa dets Indhold.

Denne Fremgangsmaade maa vi i enhver Henseende anse for forkastelig. Den er for det Første en Tilfidesættelse af de i Grundloven anviste Former for vort parlamentariske Liv. Dernæst vil den Omstændighed, at en saa overordentlig vigtig Sag skal bringes til Løsning paa en saa uregelmæssig Maade, nødvendig i den offentlige Mening paatrykke Hæderordenen et Uvilens og Betænknelighedens Stempel, som ikke vil undlade at vende sig imod det ad denne Vej fuldførte Werk. I Hørløvet synes man at have overset, at en ny Bataillon af faste Befalingsmænd er en

tvivlsom Binding for vort Forsvar, naar denne skal erhverves paa Betøftning af den Tilslutning i den store Befolkning, som navnlig et Forsvar i vort lille Land umulig kan undvære. Endelig er den anvendte Fremførd ikke blot en Tilfidesættelse af det kollegiale Hensyn, der skyldes os personlig som Medlemmer af Udvalget, men den er først og fremmest et Brud paa det parlamentariske Hensyn, der skyldes de Fraktioner af Rigsdagen, ved hvis Valg vi ere bleve Medlemmer af Fællesudvalget. Flertallet kan i Dieblittets Seirsglæde overse dette, man kan stille sig ligegyldig ved, at de nødvendige Betingelser for parlamentarisk Samarbejde roffes, men det Faktum bliver staaende, at et af Landstinget begjæret og lebet Fællesudvalg har omgaaet sit Hverv paa den ansøgte Maade. At dette, heldigvis i vort konstitutionelle Liv hidtil ukjendte, Exempel maa øve sin Indflydelse paa den gjensidige Forhandling imellem Partiernes og Thingene i Fremtiden, derom vilde det være urimeligt at tvivle.

Med Hensyn til den af Flertallet gjorte Indstilling, da indse vi meget vel, at naar Høire-flertallet først har kunnet offre saavel den konstitutionelle Fremgangsmaade som Lovforslagernes Form, har det ikke kunnet koste hverken det eller Regjeringen nogen som helst Overvindelse at gaa ind paa det nye Forslags Realitet, thi derigjennem naaer Høire Alt, hvad det i 8 Aar har kæmpet for. Følge de foreliggende Forhold maa det nye Forslags Skæbne anses for sikret i begge Thing, og det vilde derfor være et unyttigt Arbejde at opstille Mæglingsforslag fra vor Side. Vi vende derfor tilbage til vor principale Stilling og indstille Lovforslaget til Vedtagelse i begge Thing i den Afvættelse, hvori det blev vedtaget i Folkethinget ved eneste Behandling.

I Henshold hertil indstiller Mindretallet (Berg, H. C. Hansen, Hørup, L. Pedersen og J. Sørensen):

Til Folkethinget:

„Thinget vedtager Lovforslaget i samme Stillelse, hvori det blev vedtaget ved eneste Behandling;“

Til Landstinget:

„Thingets Lovforslag affattes i den Stillelse, hvori Folkethinget vedtog det ved eneste Behandling (se Tillæg C. Sp. 801 fg.).“